

Nr. 26 (101)

Viljandis,

2. juulil 1938

Toimetus

asub Viljandis, Lossi tn. 26. Kõnetunnid
kella 10—12. Telefonid: üldine — 31,
toimetaja kab. 423.

Talitus

asub Viljandis, Lossi tn. 26. Avatud äri-
päeviti kl. 8—17. Telefon 2-31, postkast 32.

Kolm iluhoitu.

Päälinn pärast pidupäevi

Koristatakse pidupäevade tunnuseid ja sõelutakse tulemusi. — Kas ikkagi puudujäägiga? — Puhkajad ja väljapuhanud. — Maalrid puhkavad „loorberitel“

Pärast juuri pidupäevi on päälinna elu muutunud jälle üdajavõitlusele. Eriti kontrastne ja filmatorkaala mõjub see vaikus pärast neid elavusrikkaid päevi, mil tänavaid täitsid kümmed tuhanded pidupöörad liigid ja kangelad, lehvitsid värvilised lipud ning fajasid muusikafonid. See kõik on muutunud juba minevikuks!

Nüüd aga tangutatakse maa teet üles veel viimaseid ilusambaid, mis tähistasid laulupeo rongikäigu teed, kõrvaldatakse postide otstajad lipuwardad, ning lauluväljalat asfaldavad ringi mehed kiveste ja kangidega, tangutades lahti istepinkide laudu, et neid toimetada mujale, kus nende järele tekkivad tarvidus. Nii taovad kõik järele olud pidupäevilt.

Päälinn jääb veel laud masšivne laulupeo, oodates nüüd järgmise üleriikliku laulupeo korraldamist viie aasta pärast!

Raujale lüüdi on praegu jälil tootvõtte teemine rahalistest läbitõttudest. Nagu kuulub, olewat teegi fõrd oodata väikest puudujääki või siis paremat juhu laud ots-otsjaga väljatulemist. Kõrvalte waadates näib järele asi jisti natuke imelikuna: pidupöörad oli kõigil kolmel päeval ifegi rohkeid kui oodati ning lauljate lüüde laetus tulufid veel mitmeid allikast päate pääsmete müügist jaadud tulude, kuid ometi juu detafte jaada waid tulud hädapärast taja! Wõib olla on kõik need tulud põhjendatud ja laulupeo rööpoolet järele ettevõtte, mis igal juhul peab andma puudujääki või siis kõige enam ots-otsjaga wälja tulemist. Kuid seejuures oleks jisti wõga huvitatu tuuumeida ka laulupeo tulude- rüude aruandega ühtlasjades.

Eiis räägitakse laulude ületandest Ameerikas- je. Selleks ohwerdadi weerand tundi laulust ning nagu tustse jattufid jelle werandummi jekka tats laulu „millest üts pärit Soome ja teine Läti heliloojalt, kusjuures need olid ka ainutejed wõ- raste heliloojate tööd laulupeo lauas. Peab küll ütlem, et õnnets see ületamine apardus ning amee- riklastel jäi kuulmata wõõraste heliloojate tööde ettefanne Eesti lauljateelt.

Kaljud kirufid laulupeo ajal külla ilma ja tugewat tuult, mis tunduvalt rikkus üldmuljet. Kuid need kirujad on nüüd muutunud jisti waits- jetele, kuna pärast pidupäevi on ilmaest muu-

tund weelgi halwemaks. Kõwa tuul ja wist ilu jäi tervets nädalaks püsima, neile on lijanu- nud weel kolmas liitlane — wihm. Ja jamad halwa ilma kirujad tähendawad nüüd tagant järele laulupeo ilmade kohta, et jisti wõis nen- dega jääda päris rahule, kuna pidasid wihma. Sadu algas alles siis, kui laulupeo olid lõp- penud wiimased helid ning pidupöörad juurelt oiaht juba lahkunud. Eiis aga tallas ka nii, oiahtu üle pange ääre...

Päälinna teatrites on jaabunud jedapuhku ka juwine puhkus ning näitlejafond jöirunud laiali iga nelja tunne poole. Tänapu wenisti teatrihooaeg erafordiet pitale, eriti „Estonias“. Kuna tavaliselt lõpetatakse hooaeg ifta mais, siis tänapu pifendati jeda erafordiet laulupeo töttu jaanipäewani ning wiimane etendus anti laulupeo eelõhtul, lõpetades hooaja kodumaise opereti „Tatra tüdrukuga“. Sel wiimasel eten- dusel paistis filma eriti rohkesti wälismaalasi ning näiski, et wõõrad keeled on teatritülatiste hulgas ülekaalus. Nähtawasti lastufid paljud wälismaalased laulupeo puhul ka juhuft meie teatriga tuuunemisteks.

Nagu kõwa ulatanud üffikutest märkustest wõis järeldada, jäid need ka ettefandega rahule, kuigi jónaline oja tats neile täiel määral kadu- ma.

Töölisteater lõpetas küll ametlikult oma hooaja õigel ajal, kuid laulupeo puhul jisti awas ufjed meesti, et anda kümmefond etendust.

Draamateatri tegelafond oli juurelt oiaht rafendatud aga tegeuufje wabaduuetefandel. Seega wõib ütlda, oli fõgu päälinna näitlejate pere tegeuufjes kuni jaanipäewani.

Kui enne pidupäevi oli täis hoos majade wäruwimine ja fõrvaldamine, siis nüüd on pint- limehed pea täielikult kadunud tänavalt. Wae- walt fiin-jääi majafenal fõlgub weel üffit last maalritega. Seega on läbi ka pintlimeeste häd teenistufsaeg, kusjuures räägiti, et leidus küllaldaselt neid, kes teenisid oma kümme krooni päewas ja ifegi üle selle.

Muidu aga elatakse päälinnas tafapisi nagu muiste ja nullugi. Need, kellel puhkus weel ees,

Noored seiklejad Londonis

Suures maailmalinnades on laste kadumine üsna tavaliseks nähteks. Kui mõne aastane laps jätub näiteks Londonis või Pariisis omapääd tä- nawale, siis waeuvalt ootab ta weel tagasi minna oma kodukohta.

Siljuti märgati ühes Londoni eeslinnas nelja last, kellest kõige wanem 6-aastane ja kõige noo- rem 2-aastane. Lapsed hoidsid üksteisel kõvasti käest kinni ja walitsid jõuivat momenti, et mitte autode ette jääda tänavalt üle minekul. Üks for- ralwalur jalgis pikemat aega laste omapääd ringiuitamist ja kui ta uwendele jõudis, et lapsed on tänaval omapääd, kutsus ta nad endaga kaaja

fomisjariaati. Lapsed rääkisid piirajufmil, et nad läinud linna „jeiflema“. Mitme tunni kestel oli „jeiflemine“ neid niuõrd wõffitanud, et ka jõbra- lifud politseifnufud ei suutnud lapfi kufidagi lofutada. Wiimaks wiidi lapsed tallidesse ja näidati neile ilufaid hobufeid. See andis lastele elurõõmu jälle tagasi. Kuid fõhe teffis uus hädä. Lapsed ei tead- nud nimetada ei tänawannufrit ega linnajagu, kus nende elufõhad. Kuid ka jelleft ootfas leidlit politfei üle jaada. Lapsed ajetati lahtifele autole ja fõidutati mödda tänawaid ringi, kuui nad wi- mafs ära tufidid jelle maja, kus elawad nende wanemad.

Ungari temperamet

Meie tauge hõimurahwa ungarlaste tempera- mendift annab fufufka pilbi alljärgneu lugu. Tra- ganefti küla ufufjeks oli jätse rikkama peremehe 30-aastane lejt Mengina Dringamali. Kõft tähendatud küla noormehed õffifid meeleldi abiellunud noore ja rikka leiega, kuid jellele meeldis keegi noormees naabruufes ajufuwaft Dimitzani külast. Jhus Mengina ootfas asja niuuiifi fõrvaldada, et tema laulatufest naabrifküla noormehega lähima linnä lufufus ei teadnud keegi fõdufufä elanif põale tema oma wana ema. Laulatufest jõitris Mengina oma abifaaaja tallu. Wafepääl oli jaanud fündmus jisti tema fõdufufas kufidagi teatawats ja jääi

noormehed lõid jeda kuuldes fõhe tufefahufella, et fõffu fufufada fõgu küla rahufit. Külarahwa fõgu- nefes ofufatati Mengina tuma wõuõimuga tagafi fõdufufä ja astuda jamme tema laulatufe tühif- tamifeks naaberfufä noormehega. Kõft Traganefti noormehed ruttufid nüüd Domitzanasse Menginat tagafi tooma. Sääi arenes neil werine lahing waftu ruttufid Dimitzani küla poistega. Kuigi Traganefti noormehed wiimaks jõudfid wallutada pulmamaja, ei leidnud nad jätti eeft ei pruuti ega peimefft. Wiimafed olid jõitunud teadmata fufu. Kõrrariffumife eeft tufef nüüd aga noor- meestel anda loftus wastufit.

Vihmase-ilma värvid

Oks vihmast nõretav mu akna vastu toetub —
Vett ülalt lakkamatult voolab alla —
On's taewas päästetud kõik kraanid valla?
End nukrus tasapisi hinge poetab...

Uks prantsatades järsku paiskub lahti:
Neid tulepuhanguid ei enam talu!
Koer läweli põrmitseb mind harkisjalu
Veel enne kui ust sulgeda saan mahti.

Kas sisseastumiseks annan talle luba? —
Nii tuttavlikult pilgutab mull' silma—
Kas saangi keelda, arvestades ilma!
Pea lillalisi jälgi täis on tuba.

Mis lõunalaualt üle jäänud pala,
Kaastundest haaratuna kraamin välja:
Las' kustutab loom vaene kordki nälja!
Krants jälgib mind, täis uudishimu, sala.

Kaob kiirelt liha — keel veel limpsib nina,
Pilk nagu ütleks: tänan, veelgi tahaks,
Kuid leib ei maitse, — ära pane pahaks! —
Ah selline siis, sõber, oled sina!!

On's kerjusuhkust hinges sul, mis keelab
Sind antud leivatükke puudutamast?
Ent nina põrandat ei väsi nuusutamast
Ja kõri, haistes liha, tühja neelab.

Nii rahul enesega näid sa, Muri, —
Kuis muidu saba nii võks lippuda —
Ehk küll all takerdunud kasuka
Ei voola sul tõukoerte siniveri.

Sind keegi õrnustega üle küll ei vala,
Kuid ahelad ei takista su sammu,
Võid iga vastutulijaga katsuda sa rammu
Ja iga posti vastu vabalt toetada võid jala!

arutawad fufu minna wabu päewi weetma — kusjuures felleaga muret on küllaliki halwade il- made töttu. Need aga, kes oma puhufaja weetnud — enamasti toa nelja jaina wabel — wõhuwad jälle tööd teha ning ootawad nüüd juba järgmist iutwet ja puhfega.

Pirita elu on ka wafine ning ainult üffif- kufid jafutajaid liigub liuufel rannal, mantlid tugewasti ümber ja jallid kaefas. Wette mi- nefufus on juufufit aga üfina wäheftel. Pirital fäufie päämifelt waid waatamas wafufpääfite laineie rullumift rannale ning rannafufufit rō- duf fõhufi joomas. See oleks jisti tänawune fu- wifamine ja fufueftu. —eõ.

Saksa sõjalennukid Tallinnas

Eile saabus Tallinna külastajale 9 Saksa merifennukit ja nende saatelaw „Hollhoven“. Lennufid paigutati angaarfidesse, laew ajns mi- nufadamaffe. Laewa waatamift wõimaldati ka publifule.

Sulet ja Kreeki kutsutakse Soome

Tampereft on jaabunud kutie meie fergejõu- s- tiifafete Sulele ja Kreegile tulla juma wõiffe- tema 13. juulil. Kuna aga meil 16. juulil algab fergejõu- stifu maafwõiffufus Ungariga, siis arwa- awasti kumbki jõtta ei jaa.

Sule tagajärg protsentuaalselt

Soome paremuftabeli põhjal arwutades Gus- tau Sule odafefte tulemus 75 m 93,5 fentimeet- rit pole tänapu mitte ainult parim odafefte tu- lemus maailmas, waid parim fergejõu- stifu tule- mus üldfe. Puntife tabeli alufel annab Sule odafefte 1142 punkti; parim jelleft on küll weel Sõuna-Aftrifa töffejõufsa Walcott 1110 m töffe- jõufu tulemus (13,9 fef.), mis annab 1148 punkti, kuid jee jaawutus on jõõstund tugewa raganufme jõõdufufel ja jellepärast ei jaawat meie fõrbiarufefajate arwamifel fõne alla tulla.

Laps kolme kae ja kahe südamega

Ungaris, Kolozswareri haiglas jünnitaf kee- gi juufifidafajatar lapje, kellel on kolm fätri ja tats jüudat. Laps on muudu fõigiti terne ja elufõulme. Arstid loodawad, et kufjem wõ- mafud amputeerida kolmanda kae, mis on fõisteft wähem arenenud. Mõlemad jüdamed imifuf töötawad fõigiti fõrralufuf. Imifu waftu on mõifragi hufi fuur ja ta jääb alufifelt arstide fõntrokkfi alla.

Plahvatus vanal kalmukünkal

Põolamaal Lembergift ida pool ajub rohkesti uframitaji. Ühes jätsef külas, kufies, fõr- rafid ungarlafed neil päewil ufufite ronnifäigu küla fõftel afufale wanale falmufküntale. Nad püftitajid falmufküntale õffigefuure risti, mis- lele fufufatund wene fõefes: „Surm felle falmu- fufita häufitajate!“ Sellef roimufus nägid te- balifud ametiwõimud wäljafufet ungarlafe pooli ja ametiwõimud andfid töõfifetele fäfu falmufkünta fammufamifeks. Kümmefond töõfifit afuf fõhe töõle politfei wafue all, kuna muudu oli färu, et ungarlafed tungufwad töõfifetele ka- tale. Tõõfifed olid töõstunud falmufküntal waid kümmefond minufit kui täis fõrwalufufatav plahwatus. Pafjari üles fuured mullawallid ja töõfifed kui ka juuresolewad politseifnufid idid töõfufate granaatide fõidude läbi kaawatä. Neli töõfifit fuurid jaadud kaawatadesse mõue tunni pä- raf. Ka übe kaawatund politseifnufu elu ei hädafuf.

Perekonna muuteid

18. juuni 30. juunini.

Abielumisiisov: Viljandi linna perekonnaseisumetiis: Johannes Noola ja Jonni Koidu-
rand, Jaan Siimson ja Leibi-Emilie Lebevoht,
Jaan Kallas ja Erika-Emilie Patis, Siim
Mandree ja Linda Mju.

Tallinna linna perekonnaseisumetiis: Enn
Tali ja Jutta Wiitas.

Abielumisiisov: Jaan Suti ja
Alice King.

Abielumisiisov: Viljandi linna perekonnaseisumetiis: Johan Kikas ja Marie Suits, Walit
Urgvete ja Aime Urt, Peeter Piip ja Leida
Sarl.

Sünd: Viljandi linna perekonnaseisumetiis: Elmar ja Selma (wallaspõlves Jürisjoni)
Sakniti poeg Raimo, Martin ja Salme (wallaspõlves Jürisjoni) Soost tütar Malle, Mikolai
ja Elo, (wallaspõlves Ott) Oru tütar Mai,
Jaan ja Ella-Johanna (wallaspõlves Eppa)
Masfo tütar Maie, Keltis ja Ida-Marie (wallaspõlves Saarik) Keskli poeg Peeter, Kerdi-
rand ja Alice-Marie (wallaspõlves Ehvarti)
Helmi tütar Heidi.

Kõrge linna perekonnaseisumetiis: Endla
Sassi tütar Reet.

Surnajuhumeid: Viljandi linna perekonnaseisumetiis: Liisa Ristitüvi, wallaspõlves Reimann — 47 a., Aale Rull, wallaspõlves Mihkelson — 42 a., Tatjana (Tina) Kuusik — 64 a., Mari Sonn — 73 a.

Sõjaväelased: Martin ja Aleksandra Pota ning
Eduard-Aleksander ja Venita-Wilhelmine Paulson'i abielud.

Geeti Wabariigi fondid: wasta wõetud: Heinrich-Leopold Rojs.

Perekonnanimede ja nime muutmisi.

Alvaldajid soowi wõtta uue perekonnanimi:

Jrene-Marie-Aleksandra Pastow — „Paw-
we“, Johannes-August Jürisjoni — „Joala“,
Alexander Juhannson — „Juhani“, Johann
Mihkelson ühes abikaasa Ida-Elisabetiga ja
laste Laine-Agate ning Wenda-Maupoga —
„Männiste“, Elmar Jürisjoni — „Mõrtaru“,
Edgar-Martin Liiwson — „Siimee“, August
Sitan ühes abikaasa Ella-Elfriede ja laste
Ewi-Moibula, Jutta, Aino ning Eiriga —
„Saare“, Helmi-Therese-Marie Koch — „Koff“,
Willem Weinberg — „Weinmaa“, Joann Kall —
„Kaneb“, Elmar Werner — „Weerne“.

Alvaldajid soowi wõtta uue nime:

Joanniki (Jaan) Mital — „Jaan“, Julian
Maidle — „Juhan“, Elvine-Margarete Vile-
pea — „Ewa“, Helmi-Therese-Marie Koch —
„Helmi“, Joakim-Eugen Jaff — „Jüri“, Alma-
Loviisa (Alma) Lee — „Alli“.

Määratud uue perekonnanimi:

Doonitsi Johanson'ile ühes abikaasa Ma-
melhwaga (Matilde) — „Joand“, Weli Rõp-
mann'ile — „Arwo“, Aris Rõpmann'ile — „Ar-
wo“, Mlefier Rõpmann'ile — „Rõpmiste“, Adu
Rõpmann'ile — „Arwo“.

Määratud uue nime:

Elisaweta Altheis'ile — „Liisa“, Jekaterina
Taar'ile — „Radri“.

Linn ostis bussi 3750 kr. eest

Teatavasti linnavalitsuse ja senise linna om-
nibuseid pidaja Viljandi Autoliini Põhijate
ühingu esindajate wahel peeti reedel läbirääkimisi
ühingu bussi hinda suhtes kokkuleppe saamiseks.
Läbirääkimiste järele oli ka teedeministeeriumi
esindajana ins. Elbrecht, kes aga loomis, et mõ-
lemad pooled kokkuleppe saavutaksid omawahel,
ilma, et tema tarwitaks asjaotsa seadistada. Pärast
pikemaid kaalumisi, kusjuures weel Autoliini Põ-
hijate ühingu tegelased omawahel asja kaalusid,
lepitati hinna suhtes kokku. Linn maksab teega bussi
eest 3750 krooni.

Buss jääb eelalgu liituele samale liinile, kus
ta liikunud seninigi, i. o. raudteest linna ja linna
wahel. Kui linna uus buss walmit, siis raka-
datate fellele liinile uus buss, kuni wana buss
hakkab liikuma ringliinil.

**Kolm uut õpetajat linna algkooli-
dele**

Linna algkoolides oli wanantjeks kuuluta-
tud kolm õpetajat, neist kaks linna 1. alg-
koolis ja üks linna 2. algkoolis. Randideeris
neile kohtade 21 õpetajat. Linna haridus-
nõukogu koosolekul waliti 1. algkooli õpetajaks
Harri Kist ja Hans Raim. Esmene neist on
sündinud 1915. aastal ja lõpetanud Tartu
pedagoogi, töötanud õpetajana Grafitvere
walla Suurtüla algkoolis. S. Raim on sündi-
nud 1917. a. ja lõpetanud Tallinna pedago-
gi. Töötanud õpetajamehi kandideadina.

Linna 2. algkooli õpetajaks waliti Eduard
Merimaa, kes oli senini õpetajaks Põltsa alg-
koolis Walgamaal. Sündinud on ta Kärstnas
1910. a. ja lõpetanud Tõrwa gümnaasiumi.

Poisikese öine bussisõit

Sõit wasta reedeti leidis Viljandimaa auto-
liini pidajate ühingu teenistuses seisnud noor-
mehed, et duelt on läinud kaduma üks ühingu-
liikluse omabuss W-24. Ühingu tödliised olid lä-
inud sõit tühjalt tegema üle walitavalminud omni-
bussega proovisõitu. Et omnibusit garaažist wälja
tuua, selleks tuli enne üks tagawarabussidelt
dule ajada. Mjal, mil mehed tegid teise bussega
proovisõitu, olgi dule jäetud omnibus kaduma
läinud. Hommikul teatati asja ühingu juhata-
lehtmetele ja kui siis minni waatama, jalgus, et
buss oli mehele dule tagasi toodud. Sõidumees
oli aga buss sõidusõit ajal saanud ingewasiti
kannatada. Tal olid porilaud mõltsi, krummuni
kerel ja muud. Ühingu arwestas oma kabin üm-
marguvel 250 kroonini.

Hommikul jalgus weel, et diie omnibusidõidu
oli wõtnud ette alaealine Johannes Rõõbe-Luige,
kes winitis pädaga oli sattunud walweta bussi
juure ja otustanud teha sõidu Pärsti oma wõ-
rasema kulasamiks. Sõidumees wõis oli tei-
nud „otse sõidu“ üle põllu ja kraawi, kusjuures
buss kaigi eelmistatud ingewasiti. Asja telti
politseile ettekandele ja kuhjasaia fündistab Rõ-
beili ulatufes. Rõõbeili oli puudunud wastaw
juhiliid.

54 ujuvat pedagoogi

Ujumiskursused õpetajatele lõppesid meeleolurikka aktusega. 54 kursuslast said atestaadid kätte, kümme
jäeti „teiseks aastaks“

UJUMINE KUIVAL ANDIS HÄID TULEMUSI

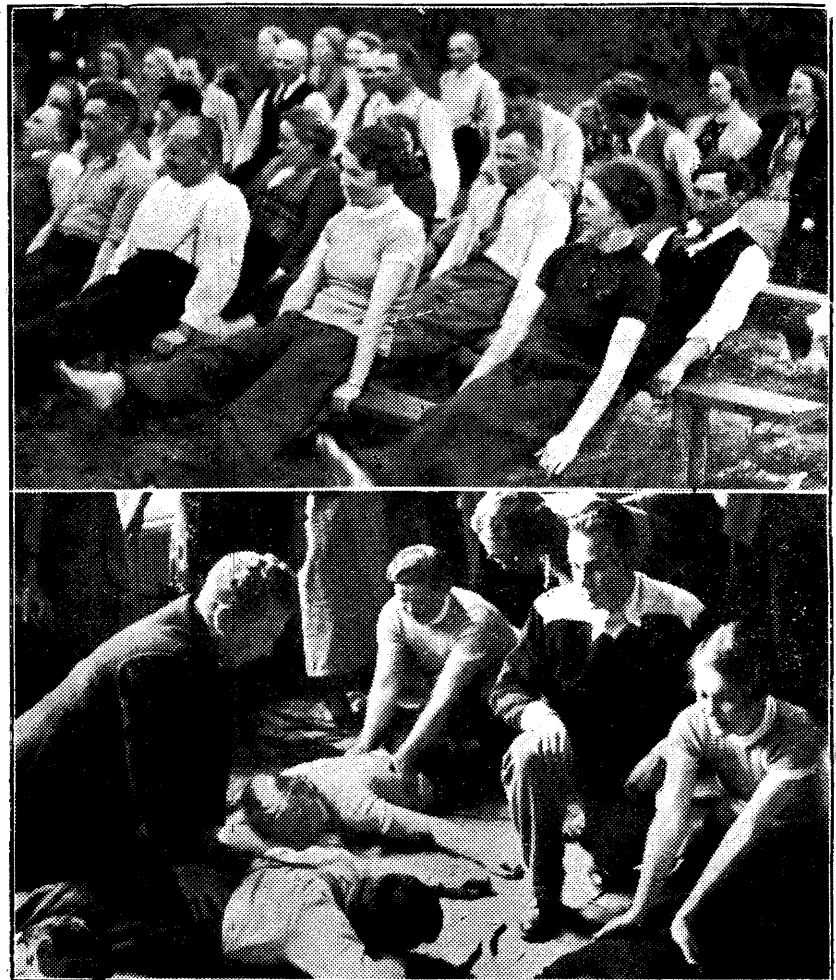
Nädalapäevad kestnud ujumiskursused Vil-
jandi ja Viljandimaa õpetajatele lõppesid eile.
Sel puhul peeti linna 2. algkoolis, kus kursus-
lased ka korteris viibisid, kursuste lõpuaktus.
Viimane kujunes üllatavalt meeleolukaks koos-
olemiseks, kinnitades seda, et kui lõpp hää, siis
kõik hää! See sundis veendumale, et kursused olid
oma ülesande täitnud nii, nagu seda näha taheti.
Võis karta, et halbade ilmade tõttu kursused suu-
rel määral ebaõnnestuvad, kuna külmas vees oli
raske ujumist praktiliselt läbi võtta. Vaatamata
aga sellele, et saadi „ujuda“ ainult kuival maal,
tunnistasid kursuselased kui ka instruktorid, et
kursused andsid siiski seda, mida vaja oli.

Aktusel kursuste inspektor koolinõunik J.
Karu rääkis oma muljetest ja tähelepanekutest
kursustel ning sääljuures märkis, et tema arva-
tes olid kursused õpetajatele enam kui meel-
mööda. Koolinõunik tõi selle kinnituseks fakti
oma tähelepanekust, kus üks vanem poiss-
mehest-meessõpetaja ühel praktilisel tunnil üldi-
ses sagimises korraga leidnud oma embusest
noore naisõpetaja. Kirjeldamatu olnud mõlema
kokkupõrganu eksootiline rõõm, mis mananud
nende nägudele kestva lõbusa ilme. Hiljem lii-
kunud need kaks ikka üksteise lähedal...

Selliseid lugusid olewat olnud veel enamgi.
Ja koolinõunik julgus nende põhjal arvata, et
kursused andsid oma otsekohese tulemuse kõr-
val ka selliseid riiklikult hinnatavaid tulemusi —
nagu on seda kahe erisooist vallalise üksteise
leidmine. Omaltpoolt soovis koolinõunik asja-
osalistele juba õnnegi. Viimased aga avaldasid
arvamist, et koolinõunik vast ehk näitaks kõi-
geks eeskujut, milleks oleks temal ülim aeg...

Nali naljaks. Kursusi lõpetades Viljandimaa
spordiliidu esimees E. Konno jagas kursuslas-
tele välja vastavad tunnistused. Neid said 54
kursuslast, kuna kümmele kursuslast nooruse
ja tundidest loiu osavõtu pärast kursuse lõpe-
mise tunnistust ei saanud. Kursused lõpetasid:

Kõo algk. juhataja Eduard Martin, Kalmetu
algkooli juh. Ernst Rusi, Tusti algk. juh. Marta
Luik, Mõnnaste algk. juh. Andres Lättemäe,
Saarepeedi algk. õpet. Anna Nurmse, Paabo
algk. õp. Ida Loasalu, Võhma algk. õpet. Anna
Torpan, Põltsamaa tööstusk. õpet. Evald Traks,
Asumaa algk. juh. Johan Põldra, Läckalu algk.
õp. Hendrik Tammekevi, Mustla algk. õp. Her-
man Pani, Saarepeedi algk. juh. Sergei Annilo,
Kalmetu algk. õpet. Liisa Kaasik, Kildu algk.
õpet. Linda Kimmel, Sulustvere algk. õp. Liidia
Bock, Neanurme algk. juh. Aleksei Juurma,
Saarepeedi algk. õp. Regina Raidal, Kolga-Jaani
algk. juh. Hilda Ibrus, Sooru algk. juh. Andreas
Seppänen, Puiatu algk. õp. Albert Saarlaid,
Kildu algk. õp. Ludmilla Ant, Vilj. naiskutsesk.
õp. Juuli Käspär, Imavere algk. õpet. Marta
Koovit, V. E. H. S. güm. õpet. Ella Parmak-
son, Vilj. 2. algk. õp. Alma Juurme, tagavara-
õp. Marja Külvet, Ülemõisa algk. juh. Liisa
Kuus, Raidaja algk. õp. Ella Leppa, Oiu algk.
juh. August Ots, Väliste algk. õp. Martin Kütt,
S.-Jaani kodumaj. kooli õp. Meta Randla, Talli
algk. õp. Ksenia Pikas, Heimtali algk. juh. Jaan
Merilai, Vilj. tagavaraõp. Anna Kaalep, Rutik-
vere algk. õp. Agnia Suu, Vitsjärve algk. juh.
Jaan Algma, Araku algk. õp. Linda Vares,
Tavastu algk. juh. Jaan Muni, Pärsti algk. juh.
Gustav Tarre, Arumetsa algk. juh. Leena Saar,
kodutütarde instr. Lydia Parri, V. E. H. S.
güm. õp. P. Valgemäe, Sulustvere algk. juh.
Karl Puhk, Vilj. linna 1. algk. õp. Anna Järv,
Kildu algk. õp. Marta Rei, Kärstna algk. õp.
August Ustal, Tartumaalt õp. August Turp,
Lahmuse algk. õp. Jüri Vahtramäe, Tipu algk.

Pilte pedagoogide ujumiskursuselt.

Ülal ujumisvõtete õppimine kuival. Pildil paistavad kursuslas-
test silma eespool õpetajad: Annilo, Lättemäe, Muni, pr. Juurme j. t.
All — kunstliku hingamise tegemine „uppunutele“.

juh. Jaan Mädamürk, Oisu algkooli õp. Ljuba
Päss, V. E. H. S. güm. õp. Meta Orussaar,
Tavastu algk. õp. Leida Soots, Ammuse algk.
õp. Amalie Turp.

Riiklik ujumisõpetaja Rahman oma sõnavõtus
märkis, et kõik kursuselased, kellele välja anti
tunnistused, on võimelised ujumist õpetama iga-
ühale. Kuigi kursustel polnud võimalik prakti-
seerida tegelikku ujumist ja kontrollida kursus-
laste ujumisostust, oli seda enam võimalik ko-
guda teoreetilisi teadmisi. Ja õpetaja saab oma
õpilasi siis juba õpetada küllalt edukalt, kui ta
oma ala teab teoreetiliselt hästi. Kursuste vii-
mastel päevadel kõik kursuselased pidid korda-
mööda juhutama väikeseid ujujategruppe ja sel
teel saadi kõigist küsimist selge ülevaade.
Ujumisõpetaja Rahman avaldas lootust, et õpe-
tajad oma teadmisi ujumisostuse levikus ka
täiel määral ära kasutaks. Ühtlasi Rahman juhi-
tis õpetajate tähelepanu julgeoleku kindlustamisele
ujumise õpetamisel. Kõikidel kursustel, olgu
need nii väikesed kui tahes, tuleb esmajoonel
kõik õpilased jagada omavahel paaridesse, luues
sellega vastastikune valve.

Õpetaja Rahmanil oli häämeel, et Viljandi-
maa Spordiliit oli esimene, kes asus tegelikult
ujumisostust levitama. Nii Veespordi Liit kui
ka teised maakonnad eesotsas koolivalitsustega
on mitmel korral teinud suuri kavasid masside
ujumiseõpetamiseks, kuid pole kavatsustest kauge-
male jõudnud. Viljandimaa Spordiliidu algatus
võib julgelt kõikidele eeskujuks seadida.

Kursuslaste poolt avaldati kursuste korralda-
jatele ja instruktoritele Rahmanile, Aarele ja
Kalamile tänu tehtud töö eest ja naisõpetajad
kinnitasid nii instruktorite kui ka Spordiliidu
esimehe E. Konno ja koolinõunik Karu rinda
punased roose.

Aktus lõpetati ühislauluga „Besti lipp“.
Enne laaliminekut olid kursuselased hoo-
veespordiliidu ujumispropagandamärkide ostmi-
sega. Nimetatud märke võivad kanda need, kes
on 100 m. läbi ujunud. Kui Pärsti algkooli ju-
hataja Gustav Tarre ka omale märgi ostis, te-
gid tema kolleegid häält ja pärsid, kas mees on
100 m. läbi ujunud. Tarre vastas sellele humoo-
rikalt: — Küll ma seda teoreetiliselt juba oskan!
Reporter.

Hanid

See on lugu ühest karifaturistist. Sellest ni-
mest — see pole kõige tähtsam. See võib olla mi-
nust, minu kolleegist kuid võib samahästi olla ta
paigudest teistest.

Amid istus üks noor karifaturist kohvitus.
Suur kohvit oli rahvast tulvil. Seintel hõõguisid
tumedad elektrilambid, orkester meeleolulises. Saal
huugas mehedas rütmis ja jalad ning jalakeid
koppsid laudade all rütmis meelikut taala. Muga-
vates nurkades istusid naised, selle tähtsustatud
filmi varjajad laiaäärilised tütarad ja kuulajad
tähelepanelikult pifantide märkusi, milliseid noor-
mehed neile forvui jostistid. Noortele daamidele
meelidid need jutud, nad kuulataid põnevusega.
Üks pafunäoline jaks seletas noormehele tütar-
lapsele:

— Me otfime naies alul hinge, kuid rahul-
dume selle puudumise munga.

Ühes lauas flirtis teegi daam omaeneje me-
hega. See tundus, kui peijs nad oma pesu tõi-
fide filme all, et näidata, kui puhas see on.

Mitmes lauas aeti klatsijutut. Tollel noorel
karifaturistil oli weidi wasta felleis laimujutunde
sehapajas, kuid lõpeks polnud ta midagi paremat
teha. Ta istus ühinda lauas, imes soodat, pu-
rustas närviliselt paar-tolm hambaoorti ja wab-
tevahel muris menüüsaarti. Wiimaks püüdis ta
oma blofitehelele jäänudstada ajawiteks mõnda
karifaturit. Tema tähelepanu tõmbas omale
daam, kes imes lürinal morsji läbi olefere ja
pahvis juuri suijupihvi erepunaste huulte wa-
helt. Daamil oli ijeäralik proffil. Karifaturist le-
liit daamit tuli jumalst. Noormehe rabelemine
häämelelt äratas oivalise proffiliga daami tähe-
lepanu ja selle naiefil waist ütles, et teda on ohw-
raks võetud. Müüid pidi ta ilmtingimata ennast
paberil nägema.

— Do, andestage — teie joonistafite mind?
Do — palun näidate!

Daam häälitjes weel paar torda oo-oo! ja wõ-
lus sellega noore karifaturisti niuüör, et wiima-
ne andis talle oma loomingu aupakkimist üle. Mi-
dea, kui daam karifaturist nägi, hakkas ta ijeära-
likult lussuma. Ta oo oo tuli äkki fahisevalt, nagu
walufast pigistujest.

— Noormees, mida teie mõtlete! See on fhan-
daal!

— Proua, minu pliaats ei ole ifudusifititunt!
Daam korstjutas karifaturit foffu ja faatis
selle hoogja ja wihase käelikutusega üle öla. Ka-
rifaturist fuffus ühele lauale, mille ääres istus
filmitäht poolis noormees, felle olef pidi reetma
mingijugust elegantist. Too härrate waatas alul
õhufleennanud paberile ainult üle filmanurgaga,
kuid lõpuks fufwafes jeda fiisti ka jormedega lahti
harutada ning waadata, mis fima on joonista-
tud. Waatas jeda õige üleolewa ilmaga ja lastis
fiis felle ebaif rändama teistesse laudadesse. Ka-
rifaturist wasta näis huiwi tundivat teetse jaal.

Noorepoolne härramees filus ja fannis end
weidi aega ja andis fiis karifaturistile filmadega
ja kätiga märku, et see ka temast karifaturit jo-
nistaks. Seejuures härrateie nagu muutus oi
mifugufes! Wäitejed wunififarwafefed foid fifti,
filmad matifufid pooliti laugude alla, ufifuge —
see pidi olema juba midagi.

Amid jee nagu oli üdifti lame nagu hall fiwi-
tahwel ja fellest midagi korraliftu joonistada oju-
tus wõimafus. Tenda, et fellestieft lafitud ja lo-
fitud nägudeft ei tule üdife miffalgi midagi wäli-
ta. Enemus olefs fama, kui paberile üdife mittemi-
dagi joonistada. Amid piinlif olefs olnud tunnis-
tada, et tööst asja ei jaa. Ouford oli karifatu-
ristil weidi palaw.

Härrate istus oma paigal fellest ilmel, mis
reetis mõtet — no fufu fufu ja fellest noobift
näof midagi wälija teda! Säälfuures härrateie
filmad fiitiftid faunite tütarlastega.

Mhhaa — fudameterdõwel!
Joonistaja teadis äffi, mida joonistada. Ta
wedas paberile ebaõnnestunud ihaifi forwale

fuure hufga ifufaid fudameid ja nimefid — Liili,
Maufi, Lullfi, Weith... Etiefandja wiis felle foom-
mangu härratefelle.

Te olefite pidanud nägema jeda härrateft.
Wift polnud tänuifumat inimeft karifaturistile
fel momendil terwel maamunaf, kui jee. Härra-
tefe filmad fiitigafid ja ta ei wafinud fiitmaft:

— Suurepärane, fuurepärane! Ma ütlen, jee
on wafit alles anne!

Mii dieti inimeft näha. Ma ütlen — jee on
fuurepärane!

Selles tempos läfs ebaifi. Härrate lastis wiidi
ringi käima ja walwas, et juft fõif daamid jeda
näeks. Kui pift fufelle lauda ftoppama jäi, läfs
härrate ja aitas felle ebaifi liituma.

Mõtelge — milline menu!
Karifaturist aga muigas omaette ja joonistas
paberile hani.

Samal momendil joofis faali teistest oftaft fa-
rifaturistil laua äärde noor naisolend. Mehed
waatafid talle põneufusega järgi. Ta kandis fefa
ümber pinguliolewat fletit, mis ärritas mehi.
Suuled olid tal weripunafed, juufjed ripnefid
fuurtel rullides.

— Palun andke fiia, teie joonistafite mind!
Milline enefefindus! See fõi noormehe weidi
pafiwifs.

— Kallis preili, ma ei joonistanud hoopisfi
mitte reid. Üleüldje on wäga rafse joonistada
karifaturit fellest wettefwaft olenifti kui teie.
Sui aga lubate — ma fufietan teie joofs joneti
— preili.

See ilufõne ei aidanud. Weetfew olnud tähtis
faada enefe pilti. Kui noormehel jeda anda ei ol-
nud, fiis preili baaras wäewõimuga blofi ja fõm-
bas fellest wälija fefe, millele oli joonistatud...
hani.

Sajandifiefundi päraf fajatats kohwifus wä-
gew forwafit. Noore karifaturistil ümber fõi tuld
ja-wäifu. Eemal aga istus ja naeris fofeda hää-
lega oiwalise proffiliga daam.
Jaf.

Filmirosolje

1. Hilde Sessak „Virmalised“; 2. Marika Röck „Mai-öös“; 3. Käthe v. Nagy ja Willi Fritsch filmis „Siidised lõimed“; 4. Carl Kuhlmann ja Elisabeth Flickenschildt filmis „Tütarlaps läheb maale“; 5. Frauke Lauterbach ja Viktor Staal filmis „Lõpp järgneb“; 6. Hans Leibelt ja Willy Birgel filmis „Deruga juhtum“.

1. Hilde Sessak „Virmalised“; 2. Marika Röck „Mai-öös“; 3. Käthe v. Nagy ja Willi Fritsch filmis „Siidised lõimed“; 4. Carl Kuhlmann ja Elisabeth Flickenschildt filmis „Tütarlaps läheb maale“; 5. Frauke Lauterbach ja Viktor Staal filmis „Lõpp järgneb“; 6. Hans Leibelt ja Willy Birgel filmis „Deruga juhtum“.

„Ufa“ filmiatleed on praegu filmitgevuses „kõrglainetus“, sest suvel tulevad valmistada uued filmid, mis sügisel uue hooaja algades paisatakse ootavale turule. Ning Babelsbergis — Berliinis asuvas filmilinnas — käib praegu palavlik kava koostamine 1938-39. a. hooajaks. Kui seda kava täita ei suudeta, siis tuleb filmiühingutel paratamatult arvestada suurte majanduslike kahjudega. Et seda vältida, selleks tulebki suvel pingutada.

Lavastaja Werner Hochbaum on võtnud oma trupi kokku ja teeb ateljeevõtteid ehtsas Hamburgi sadamakõrtsis. Filmi nimi, mida siin lavastatakse, on „Tütarlaps läheb maale“. Päätegelaseks on naistest noor Elisabeth Flickenschildt — energilist, eluvõitluste harjunud noort neidu kujutab ta, kelle näojoontest ometi väljendub ehtsaiselikkus.

„Ufa“ filmiatleed on praegu filmitgevuses „kõrglainetus“, sest suvel tulevad valmistada uued filmid, mis sügisel uue hooaja algades paisatakse ootavale turule. Ning Babelsbergis — Berliinis asuvas filmilinnas — käib praegu palavlik kava koostamine 1938-39. a. hooajaks. Kui seda kava täita ei suudeta, siis tuleb filmiühingutel paratamatult arvestada suurte majanduslike kahjudega. Et seda vältida, selleks tulebki suvel pingutada.

Samas võib leida rasketest palkidest ehitatud Norra talupoja elamu. Lavastaja Federsdorf teeb siin oma trupiga võtteid kunstilisest filmist „Virmalised“. Päätegelaseks on siin karusnahkade kütid. Naistpäätegelaseks on Hilde Sessak, kellel tuleb tegeleda kahe mehega. Ka kriminaalset elementi seguneb intriigi ja aitab filmi muuta põnevaks.

Natukene maad eemal on üles ehitatud korralik kohtusaal. Kaebaluse pingis istub Willy

Birgel, keda süüdistatakse raskes roimas. Elumeheliku rahulikkusega suhtub ta kohtuprotsessi, mida suure innuga vändata laseb lavastaja Fritz Peter Buch. Selle stseeni päritolu on filmist „Deruga juhtum“.

Neljandas kohas istuvad väikeses kohvikus omavahel Marika Röck ja Viktor Staal. Nad naeravad ja naljavad nagu seda võivad ainult kaks hästi õnneliku inimest. See on stseen filmist „Mai-öös“. Hiljemini laulab ja tantsib Marika Scala gõrlike keskel.

Viendas kohas on tuntud Carl Froelich ametis nelja tüdruku filmi „Neli selli“ linastamisega, millest meil on juba varem inigi juttu olnud.

Edasi Willy Fritsch ja Käthe v. Nagy on ametis filmis „Siidised lõimed“. Tegevus

sünnib kunstiäidivabrikus. Lavastajaks on Stemmler, kes sellest filmist kõneleb suure vaimustusega; tegemist on linastusega, mida võime lugeda puhtakujuliseks armastusfilmiks.

Paul Martin tegeleb filmi „Lõpp järgneb“ kallal. Ka siin on üheks päätegelaseks Viktor Staal, kes seega korraga on tegev kahe filmi kallal ning kes seega peab jooksuma ühest ateljeest teise. Pole kerge säärase kahes tükis mängimine! Pead momentaalselt süvenema uude meeleolule, uude ümbrusesse. Kaasa teevad tal siin Frauke Lauterbach ja Oskar Sima, päälle selle veel muidugi rida teisi.

See on linnulennuline läbilõige sellest tööst, mis praegu keeb „Ufa“ Berliin-Neubabelsbergi ateljeedes.

Kuidas nad said mehele

Suurel Väände-Euroopa ajalehtedel on komiks igal nädalal avaldatud suuri ankeete oma lugejate jaoks. Nii näitab suvel on sellega juba algust tehtud, vaatamata ärevatele ja sündmus-terohketele aegadele, mis praegu foku maailmas valitsevad. Üks Londoni suuremaid ajalehti esitas oma lugejatele küsimuse: „Kuidas ta palus teie käit?“ Rohkearvuliste vastuste hulgas on paljud väga huvitavad ja isegi komilised.

Üks lugejatest kirjutas: „Ma tutvusin ühe noore pagariiga, kes oli oma ametis väga võlunud. Tema erialaks oli pulmatortide ja kookide valmistamine. Minu sünnipäevaks ta tõi mulle suurepärase torti. Torti keskelt leidis väike hõbedane karbik, millesse oli paigutatud küsimus. Küsimusele ma andsin vastuse „jah“.

„Minu mees, — kirjutas teine — on poliitikomisjari poeg ja elas komisjariaadiboonuses. Kord ta näitas mulle komisjariaadi ruumi: kaitselehted ja ta kartierikonge. Me istusime ühes niisuguses fongis natuke ning ta ütles mulle: — See maja on väga ebanormaalne. Ma eelistan siin elada naistega majas, mis on määratud ainult meile kätte. Mida ütlesite teie selle kohta?“

Ma ütlesin „et olen nõus ning ma ei kahtle jeda.“

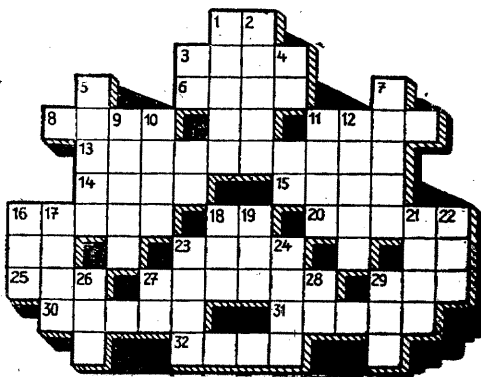
Näitlejanna — afrobaat, kelle erialaks on saelamurdivate triifide sooritamine trapetsil, juustab:

„Ma lasin end trapetsile rippuda päraga alla poole ja valmistusin just parajasti tegema hüpet teisele trapetsile. Minu tulevane mees valis aga just selle momendi, et esitada mulle küsimuse: „Jda, kas tahate minuga abielluda?“ Ma olin just lendamas teisele trapetsile, ja ei saanud selle pärast vastust anda. Kuid tehes hüppe tagasi, ma vastasin talle kohe „jah“ ning hüppasin ümber. Arvatavasti olen mina ainuke naine maailmas, keda peigmees ei küselenud kohe pärast jaatava vastuse saamist.“

„Mina sain oma mehe terve seeria postkaarte. Tema oli väga arg, nii, et tal ei jatkunud julgust minuga otsest rääkimiseks vaid ta kirjutas ei jaksanud ta kõige forraga selgesti välja öelda. Esmaspäeval sain ma esimese kaardi, kus seisis: „Kas tahate...“ teijapäeval „teie...“, kolmapäeval „minuga...“, neljapäeval — „abielluda?“. Viimane kaart jäi järele ainult allkirja.“

Juba pärast meie abiellumist ma ütlesin talle väikese etteheitega, et oleks selle raha eest võinud jaata juba telegrammi.“

Ristsõnamõistatus nr. 205

Vasakult paremale: 3. Ruum vanaaegses talus. 6. Ruumikäs. 8. Pääluu. 11. Kõidik. 13. Linn Inglismaal. 14. Teravili. 15. Plaan. 16. Energiline. 20. Naiseniimi. 23. Hoone talus. 25. Hoolsuse tulemus. 27. Evangelist. 29. Meheniimi. 30. Raadio-tarvete firma. 31. Eesti laulja. 32. Püüab meeldida.

Ült alla: 1. Saar Vaikses ookeanis. 2. Kiltmaa Aasias. 4. Tema — saksa k. 5. Madu. 7. Mitte siin. 10. Vaba. 11. Eesti kunstnik. 12. Euroopa teadetebüroo. 16. Vajaline liiklemiseks. 17.

Eesti karikaturist. 18. Võõramaine lind. 19. Lind. 21. Naeratus. 22. End. minister. 23. Mitte selge. 24. Näokate. 26. Religioon. 28. Noot. 29. Eesti naiseniimi.

Ristsõnamõistatuse nr. 204 lahendus

Vasakult paremale: 1. Kai. 4. Sau. 7. Jooks. 12. Ede. 14. Spa. 15. Tai. 16. Reseeda. 17. Ala. 19. Ava. 21. Indo-Hiina. 24. Ind. 25. Ras. 26. Iha. 28. Dd. 29. Ovaal. 31. Er. 32. Laur. 34. Aare. 36. Kadedus. 37. Uss. 38. Pii.

Ült alla: 1. Kas. 3. Kopenhaagen. 4. Ss. 5. Uba. 6. Kena. 8. Oss. 9. Kae. 11. Oira. 13. Erand. 15. Taani. 18. Linda. 20. Vaher. 22. Orv. 23. Isa. 24. Idla. 27. Ares. 29. Oras. 30. Laup. 33. Uks. 35. Asi.

Ameeriklane küsib.

Ameeriklane vaatleb huviga Eiffeli torni. Kava ta vaatleb vaikselt seda suurepärase ehitust. Viimaks ta küsis ühelt pariislasele:

— Ega teie ei tea, palju niisugune asi kaalub?

Suur isu.

— Härra, võõrastetoas istub inimene, kellel on tungiv vajadus teiega kõnelda.

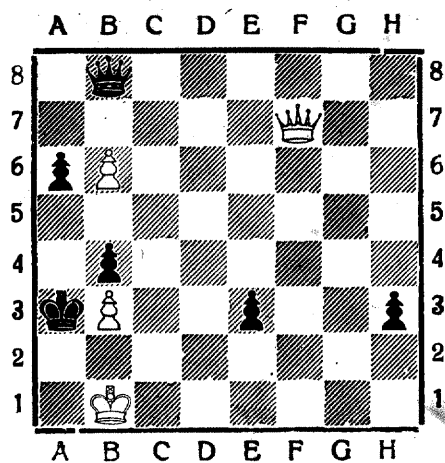
— Hästi, öelge talle, et ma tulen otsekohe ja pakkuge talle niiskauks tooli.

— Sellest on vähe, härra. Ta tahab kogu mööblit. Asi seisab selles, et see mees on — kohtupristav.

Kuninglik mäng

LOPPMANG NR. 347.

Koostanud K. A. L. Kubbel.

Valged: Kb1, Lf7, Eb3, b6 (4).
Mustad: Ka3, Lb8, Ea6, b4, e3 ja h3 (6).
Valged algavad ja võidavad.

LOPPMANGU NR. 346 LAHENDUS:

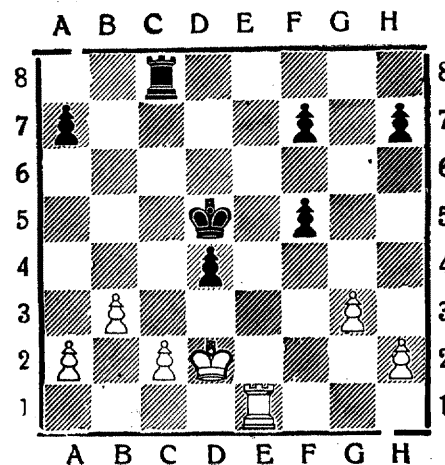
1. Le4—a4+ Ka1—b1
2. La4—b3+ Kb1—c1
3. Lb3—b2+ Kc1—d1
4. Lb2—b1+ Kd1—e2
5. Lb1—b7!

Mustad on sunnitud vahetama lippe ja kaotavad.

PARTII NR. 317.

Allpool toome „Postimehe“ järgi Noordwijks Keres ja Elisakese vahel mängitud partii lõpuosa, millest nähtub millise osavusega suutis Elisakes kaotatud partii igavese tule abil viigistada.

Seis päale valgete 31. käiku:

Keres (valged): Kd2, Ve1, Ea2, b3, c2, g3, h2 (7).

Elisakes (mustad): Kd5, Vc8, Ea7, d4, f5, f7, h7 (7).

31. Kd5—d6
32. Ve1—e2 Vc8—c3!
- Valge kavatses 34. käigul Kd3 mängida.
33. Ve2—e8 Vc3—f3
34. Kd2—e2 Vf3—c3
- Ke2—d1! Vc3—f3
36. Ve8—d8+

Valge saab nüüd vankriga 7. joonele, must selle vastu arendab mängu kuningatiival.

36. Kd6—e5
37. Vd8—d7 Vf3—f2
38. Vd7:a7 Vf2:h2
39. a2—a4 Vh2—g2
40. Va7:f7 Vg2:g3
41. Vf7:h7

Siin katkestati partii mängu esimesel poolajal ja Keres kirjutas salakäigu. Elisakes paneb nüüd maksma oma vaba etteuri, et partiid päästa viigile.

41. f5—f4
42. a4—a5 f4—f3
43. Kd1—e1 Ke5—f4
44. Ke1—d2 Vg3—g1
45. Vh7—f7+ Kf4—e4
46. a5—a6 Vg1—g2+
47. Kd2—c3

Vale oleks siin valgel kuningaga musta vaba etturi takistamine.

47. d4—d3!!

Ilus käik! Mustad selle etteuriõhvriga saavad strateegilise a-joone. Ei või 47. Ke3; 48. a7, Vg8; 49. b4 jne. valge võiduga.

48. c2:d3+ Ke4—e3
49. b3—b4

Vale on 49. a7, Va2; 50. b4, f2, sest järgneb 51. Va7:!

49. Vg2—a2
50. b4—b5 f3—f2
51. d3—d4!

Suurepäraselt mängitud, musta ähvardab jälle kaotuspositsioon.

51. Ke3:d4
52. Vf7:f2! Va2:f2
53. a6—a7 Vf2—a2
54. b5—b6 Kd4—c3!
55. Kc1—b1

Mängib valge teisiti, siis must hoiab alal kuningaspositsiooni ja mati ähvarduse (55. Kd1, Kd3; 56. Ke1, Ke3 jne.)

55. Va2—a6
56. b6—b7 Va6—b6+
57. Kc1—c1 Vb6—h6!

Viik! Harukordselt ilus lõpp, kus näeme mõlemapoolset klassikalist vankrilõppmängu.

Pudemeid moemaailmast

Mood rannaliival ja vihmasel tänaval

Kuigi päikest on vähe, kuigi soojust jagatakse ilmataadilt napilt, on tänavune supelmood kujunenud juba kindlaks. Ta ei too mingeid uudusi, jääb üldiselt samaks nagu oli eelmisel aastal, pidades silmas päikesele ja veele kohandatud otstarbekust ja nägusust.

Supeltrikood on kas täpiliselt, triibuliselt või näitavad oma pinnal suuri õisi, mis on sinna käsitsi tikitud või ka olemas juba koos. Ühevärvilistena kaunistavad neid erivärvi tresskanid või huvitavaid reljeefne kude. Värvilt on eelistatud sinine kõigis tugevustastmes ja varjundis.

Supelmantleid pakub mood nii täpilisest kui ka triibulise froteest, samuti ka kirevate suureõeliste mustritega cemilleist. Need on eranditult pikad, lõikekt laiad ja sirged, ning neid täiendav supellina on sageli samast materjalist.

Supelmantlite kategoorias on uudiseks vateeritud mantlid, mille päälisriideks on kasutatud valget või lillist pikeed, linast, isegi kretongi. Voodri moodustab aga frotee, mis valitud värvilt sobivana päälisriidele.

Supeltrikoo ja -mantli vahepäälse ala täidab arvukas rida mitmesuguseid rannapükse, püksikleite ja päevitusülikondi. Sageli võib kohata siin tänavugi meestelõikes, pikki pükse sportliku jakiga, mis on kas ruudulisest või triibulisest linast, ka flanellist. Poolpikk püksimood toodab veidi allapoole põlvi ulatuvaid rannapükse, mida samuti täiendavad triibulisel pluusid. Oma laialdast levikut jätkavad muidugi ka linased, mõnikord volditud shortsid, mille pihikuosa jälgendab sageli rinnahoidjat.

Rannakingade hulgas pälvivad uudiseina tähelepanu paksutallased kingad, jalavarjud, mille korgist või puust talle paksus küünib 6 sentimeetrit. Mõeldud on need jalgu kaitsma päikesest tuliseksõetud rannaliiva vastu, mistõttu ka selle moe suurem levikuala jääb kaugemale lõunasse.

Vihmamantel ei tarvitse enam ühtuda pilvede hallusega, ei, temagi peab tooma rõõmsat nooti sajusesse tänavapilti. Vastavalt sellele on kindla leviku endale võitnud heledad, eriti valged vihmamantlid, mida moeturul pakutakse nüüd laias, kolmveerandpikas tegumoes. Mantlit täiendav sametkrae on valge mantli juures tume, sageli hoopis must. Kübar sarnase vihmamantli juures näitab värvilt samuti valge ja musta kombinatsioone, valmistatakse veekindlast ainest.

Veelgi enam erksust vihmase ilma hallusse toob vihmamantel valgest siidist, mille põhi on kaetud suurte õitega. Ka nõõbid sarnase mantli ees on suured ja õiekujulised, vastavalt must-rile.

Ruudulist impregneeritud siidi kasutatakse nii pikkade kui ka kolmveerandpikkade vihmamantlite valmistamiseks. See liik mantleid on põhitööniit värviline: palju kohtab siin kollaseid, rooste- ja rohelisti nüansse, samuti ka sinist.

Paralleelselt vihmamantlitega rajavad endale levikuteed ka vihmaseid, mis kummi kõrval on valmistatud samuti impregneeritud siidist. Sarnane keep on varustatud enamasti kapuutsiga, kuid viimase puudumisel kuulub vihmase ilma ansambelisse ka samast ainest vari ja kübar.

Vihmakeebid lillistele ja ruudulistele vihmamantlite kõrval on enamasti ühevärvilised; siin domineerivad värsked, rõõmsad värvivarjundid.

Hääks moevõtteks kleiti täiendava rõivastuse leidis just keep — nüüd mitte enam kummist või impregneeritud siidist vaid peenest villalelt. Sarnane keep moodustab endast ansambliosa, mis ei mõju üldiselt soojendavana, kuna ta jääb lahtiselt rippuma õule. Ka jakkidel ning õhtukleitidel võib kanda keepi, kuna ta sobib igale normaalsele kehale.

Arvestades ilusat kukkumist valmistatakse keepi ikka ainult pehmetest riidest, enamasti mitte väga tihedast villast. Sarnast keepi kaunistavad krae, smokingreväärid, ning taskud. Vooderdakse neid enamasti siidiga, mis täidab ühtlasi siis ka dekoratiivset osa. Ka ansambli kolmandaks osaks võib tarvitada keepi, milisel juhul ta täiendab kleiti ja jakki, olles valmistatud siis kas ühe või teise ansambliosa vastavast materjalist. Viimasel juhul suletakse keep lehviseo-

sega, kuna keebi tavaliseks sulgemisvahendiks on nõõbid või pandlad.

Tänavuse moe suurim temperandipuhang aga kajastub kübarais. Siin leidub nii alla kui ka ülespoole hoiduvaid kübaraid teravaid ja lame-daid, õhulisi päakattekesi lilledest ja tüllist ning teisi, mis jälgendavad meeste õlgkübaraid musta paelaga. Erikategooria moodustavad siin enne- ja päälõunakübarad, mille iseloomus valitseb tundu-erinevus. Ennelõunaks on määratud lihtne ja tagasihoidlik meestekübarat imiteeriv päakate, millele vajalikku naiselikkust lisab loor. Edasi ülespoole pööratud äärtega ümmar bolero, varjundirikas kellkübar ja sügavasti pähetõmmatud äärkübar.

Päälõunal ja õhtul kantakse enam isikupäraseid, enam fantaasiarikkaid kübaraid. Siin domineerib rida teravaid, paelaga kaunistatud kübaraid, mida äärestab tihti loor. Edasi järgnevad lamedapõhjalised, külgedelt ülespoole kaarduvad kübarad, millel kaunistuseks õied nii kuklal, ääre all kui ka päälõual või siis õlgadeni lehivad paelad.

Pariisis valitseb sel alal kaks olulist erinevat suunda: võidutsema püüab pääseda klošškübar, mis omab kaunis kõrge drapeeeritud pääosa ja pehme, lainelise ääre, olgu selle materjaliks siis kas panama või vilt. Selle kõrval valitseb laialdane poolehoiu võitnud kanotjee madala põhja ja ühtlase sirge äärega, mille valmistamiseks kasutatud erilist krobelist õlesorti. Sageli täiendab seda kübaratüüpi loor, mis seotud suureks lehviks kuklas.

Värvidest, mida eelistab mood käesoleval suvel, on tunginud esikohale rida siniseid, mille erivarjundeid eraldavad nimed. Nii on „kapri-sinine“ värv, mis sobib hästi nii sportväljakule lihtsaks pluusiks kui ka õhtuseks pidustuseks määratud riidele. Teise varjundi moodustab kannikese-sinine, mille mahe toon laseb kasutada end hästi õhtukleitidel. Armastatuks näib kujunevat ka lihtne rukkiliiliseinine, mida menuga esineb nii pluusidel, sportkleitidel kui ka päälõunal ja õhtul.

Rea siniste kõrval on võitnud poolehoiu ka kollased toonid. Neist mahedaim on banaanikollane, kuid palju kantakse ka teisi. Palju võib kohata kollaseid kübaraid, kollaseid lilli ja mantleid ühevärviliste kleitide juure.

Palavate päevade rõõmsusse sobib hästi mürkroheline, mis aitab luua meeleolu. Muidu valitseb kleidiriidekangastes värsket nooruslik ja õrn toon: siin esineb palju kollast, roosat, aprikoosivärvi, pärnarohelist, rida hallikaid pastellsiniseid, maasikapunast ja sirelilillat.

Värvühendeist peetakse moodsaimaks helesinist seoses kirsipunasega, edasi heleroosast või korallpunast lillaga, pärnarohelist musta või pruuniga, rohelist roostega, helekollast pruuniga. Must-valgeid kleite elustatakse sageli tsüklaamililla, kollase või rohelinega.

See on juba enam kui „moodne“!

Too näitsik tahab üle trumbata isegi meie „nooblimad“ daamid, kuna on oma kübarale asetanud paar täistopitud papagoid!

Mitmekesiste suvemoodide paraad.

Miljonäri pärandus lasterikkamale emale

Kümne aasta kestel 9 korda emaks

Stanadas Torontos juri 10 aastat tagasi miljonär Charles Vance Willar, kes oli elutähtselt abinokaat. Ta oma testamendis pärandas 100.000 naelsterlingit emale, kes kümne aasta festel päälle tema jurma Torontos jünitab kõige enam lappi. Kuna miljonäri surmaja tänauv mõõdus 10 aastat, siis kuulus tänauv tema poolt lasterikkamale emale määratud pärandus väljamaksmisele.

Lasterikkamale emale määratud hiielpäranduse pretentoreid paartümmeend ema. Maksteti kümme neist viitist, et nemad on andnud viimase 10 aasta jooksul elu tosinale lapsele. Mõ-

ningad emad ütlesid, et nad on jünitunud 10, teised jälle 9 last. Kõhus, kes pidid otustama hiielpäranduse väljamaksmise, ei võinud asja loomulikul otustada maid emade jutu järele. Sõnati nõndma laste jünde tõendavaid dokumente ja kuulati üle rida asjaajajate iistuid. Selle tulemus- jeks oli, et üksti ema ei jünitunud teha kindlaks jeda, et tema on jünitunud viimase 10 aasta festel 12 last. Küll tehti aga kindlaks tosin poolt, et 4 ema Torontos on jelle aja jooksul annud 9 lapsele elu. Nende vahel otustasjki kohus jagada miljonäri poolt määratud päranduse.

Kuigi pärandus jagati tosin poolt nelja laste-

riffama ema vahel jai igakits jüsti neist nii jün- re jumma, mis kindlustas tema pereformale mu- reita tulewifu aastatimneits. Tegelikult aga pärandusest oia jagatud emadel pole praegu eriti- põhjust rõõmustamijeks. Sõdigi pärandusest oia- jagate poole pöördunud päewas fajad kodan- fud, paludes toetust jünremaal või wähemal mää- ral. Et jarnajest tülitajatest wabaneda elatwad tolm pärandusest oiajaanud ema oma perefonda- dega nagu wängid kodus. Nad ei wõta kodus fe- dagi wastu ega tõsta ka jalga tänawale, kuna jüäl neid jälle riimatafje abijooiwijare poolt. Wähest kõige targemini tegi neljas pärandusest oiajaanud ema, — pr. Matheen Nagle, kes päälle pärandus- jumma fäittemajest oisits tolm jünri auter, libi- deeris Torontos oma majapidamije ja jüitis tend- mata kuhu. Teda jelle tõrju ei jän tülitada ka üksti abipalujia.

Kuidas neeger Joe Louis saatis sakslase Max Schmelingi „ööbikute riiki“

80.000 poksiaiget Yankee-stadionil. — 2 minutit 4 sekundit maksis 1 miljon dollarit. — Neegrid rõõmuhullustuses. — Schmeling jätkab poksikarjääri.

Nagu teada võttis neeger-pokija Joe Louis hiljuti poksivõitlustel senise maailmameistri, sakslase Max Schmelingi. Võitlus oli reformiliseks lühike — 2 minutit ja 4 sekundit. Jätk, kes olid matšinud uudishimu rahuldamisels oma dollarid. said teatava pottumuse osaliseks, ent kõne-ja kirjutusainet patub see matš siiski kauaks.

Louis'i ja Schmelingi kohtumise vastu tunti kogu Ameerikas erakorraliselt suurt huvi. Sellest andis selget tõendust asjolu, et matši jälgis New-Yorgi hantke-stadionil 80.000 päästvat taja. Rohkem kui meil laulupool kuulajaid. Nende hulgas olid mõlemad president Roosevelti pojad, diplomaatliku korpusi esindajad, nende hulgas ka jaffa saadik; palju seltskonnaja poliitilategelasi, kino- ja fotomehi, eksmaailmameistrid-pokijaid: Braddock, Dempsey, Charley, Tunney, Baer j. t. Ka fellel võitlusel, nagu kõigil teistel võitlustel, kus esines neeges Louis, oli eriti palju tema muustanahalisi fuguuendi, kes kannatamatult ootasid neegri võitlust walgega. Muustanahalisi päästvatatjaid oli ligi 20.000. New-Yorki kohwikud ja restoranid, eriti neegrite linnaosas Harlemis, olid tulvil uudishimulikest, kes jälgisid raadio laudu viimaseid võitluse ettevalmistusi ja võitlust ennast. Võitlus anti raadioteel mitmes keeles edasi ka Euroopasse ja teistesse maailmajagudesse, ühendriigist rääkimata.

Juba ammu enne võitluse algust oli ruumilast stadion tulvil päästvatatjaid, kes põneivusega ootasid matši algust. Teed, mis viisid stadionini juurde olid täidetud sõidukitega. Võitluse eelpäeval saabus New-Yorki mitu erirongi, tuues kohale provintsi pokisientusiaste. Arvatakse, et umbes pooled päästvatatjatest olid väljastpoolt New-Yorki.

Seni püsinud kuum ilm muutus järsku jahedaks. Eriti selge võitlust mõne tunni võrra edasi lükata, kuid ühendriikide raadioühingu protesti päale algas võitlus siiski õigel ajal.

Enne võitlust sõlmitud kihlveod olid äärmiselt karmid 2:1.

Waga paljud olid siiski kindlad Schmelingi võidus, kuna sakslane oli neegri mõned aastad tagasi võitnud krock-oudiga 12-dal ringil ja vahetpääli oli ta veel eriti hoolega treenitud. Arvati, et sakslane kaitseb oma senist taktikat. Ta jäästab oma jõudu kuni viimaste roundideni, kus ta annab siis neegriks otustatavad hoobid.

Äge vaiblus tekkis tinnaste ümber, kuna Louis palus luba tarvitada eriküsi kindaid oma põidla kaitseks, kuna tema põial olewat normaalsest pitem. Siiski otustati see küsimus Schmelingi kasuks ja matš toimus tavalistes tingimustes.

Kogu stadionil valitses äärmiselt ülespingutatud meeleolu, kui päästvatatjaid McDonowan andis signaali võitluse algamiseks. Nohe pärast viis signaali ajus neeger ägedale rünnakule. Tema silmad pilguisid wälle ja ta ilmutas otse imeistamapaneelat energiat. Schmeling näis olevat täiesti üllatatud oma wastase fäärast taktikast. Hoop hoobi järele tabas sakslast walgustirujel järgnefid üksteisele neegri haagid ja firged ning Schmelingi nagu ja rind kattuifid warsti punaste plekkidega. Pärast esimest lööki seeriat leidis aga Schmeling enese ja kaatis

neegriks ühe äärmiselt tugewa firge wafat-poolse löna alla.

Schmelingi poolkehoidjatest tõusis rõõmuhüüe, kuid neeger nähtawasti ei tundnudki jeda lööki.

Ta ei jätanud mitte sekunditki aega wastasele end kottu wõtta ja hoop hoobi järele tuli sakslast wastu wõitja. Sakslase tugewat löna haaki panid sakslase waaruma ja neeger, nãhes et ta wastane on tawataalu kaotamas, taipas, et müüd on kaabunud õige moment ja ta tungis üha suurema hooga päale. Sakslane oli juba nõrkides, kui ta tundis veel uusi hooge oma nõol. Kui Schmeling oli langenud maha, sakslase ringikõhtumil lugema, kuid sakslane tõusis siiski püsti ja katkus uuesti oma wastasele wastu astuda. Alles hoogu jattunud, fargas neeger jälle ette ja kaatis endisele maailmameistrile weel sakslase tugewat löna haaki, mis wiisid wiimase jälle pörandale. Schmeling oli juba poolseid meelemahtufeta olekus, kuid ta püüdis end siiski uuesti püsti ajada. Seda aga neeger ootaski ja waevalt oli sakslane end jaanud weidi üles ajada, kui uued tugewad löögid ta pörandale paiskafid. Selle päale waatamata ei kaotanud Schmeling weelgi wõitlustahet waid tegi katset ennast jälle üles ajada. Sel momendil aga Schmelingi sekundant McMahon

wistas fäteratifu wõitlusringi, mis widi olema märgiks, et sakslane alistub.

Päästvatatjaid Donovan aga ei tahtnud weel wõitlust katkestada, kuna Schmeling oli end juba wahetpääli jälle püsti ajanud. Ta wistas fäteratifu tagasi ja kaskis sekundanti, kes wahetpääli oli ringi astunud, fäält lahkuda. Endine maailmameister ei olnud aga enam wõimeline end kaitsma. Ta sai weelgi mõned wõitkõied löögid, mis wiisid ta jälle pörandale. Kui erikohtumil luges wiieni, astus Donovan Schmelingi juurde, kes kogus jõudu, et end uuesti üles wpitada ja andis märku wõitluse katkestamiseks, kuulutades ühtlasi Louisi wõitjaks „tehnilise knock-out'iga“.

Kogu wõitlus oli kestnud 2 minutit ja 4 sekundit.

Pärast wõitluse lõppu ütles Schmeling, et neeger on jaotanud wõidu ühe wale löögi tagajärjel. Nimelt on neeger andnud talle ühe hoobi liiga madalalt, nimelt neegride piirfonda, mis ongi tema reagi wälja wiinud, kuna ta tundis eriti suurt walu jelle hoobi tagajärjel. Päästvatatjaid ja sakslase sekundantid aga kinnitawad üksteiselt, et mingisugust wäärilööki pole olnud ja neeger on wõitlusef esinenud täiesti auvalt.

Suurem osa päästvatatjatest wõttis neegri wõiduteate wastu lohutawa rõõmuhõhuga.

Eriti maru jattus oma kaasmaalase wõidu üle rohkearwuline neegripublik. Schmeling taotas wõitluse seetõttu, et neeger ei andnud talle üldse wõimalust enese kogumiseks. Neeger kaotas ära momendib, mil sakslane tõmbus üllatustest tagasi ja jagas talle siis häwitawaid hooge. Sakslane otustas wõidetaks neegri äärmiselt ägedaid rünnakuid tagasi tõrjuma. „Pruun pommipilduja“ — nagu nimetatakse Louisi Ameerikas — otustas sel wõitlusef suurt wõledust, kiiret otustamistõimet ja külma-nerelikkust. Joe Louis ei oodanud isegi, et wõitlus nii ruttu lõpeb ja pääleki weel tema wõiduga. Pärast jeda, kui ta kuulutati wõitjaks, neeger hakkas rõõmu pärast ringis hüppama ja jooksuma.

Matši lõpul astus sakslane mikrofonini juurde ja ütles, et ta oli kahjuks junnitund wõitlust katkestama, kuna ta sai hoobi, mis wiis teda teadwusef wälja ning ta ei teadnud, mis ümbruses junnib. Kui ta aga jälle teadwusef tuli, oli wõitlus juba lõppenud.

Kus maailmameister Joe Louis on nüüd 24 aastat wana.

Elukutseliseks ta hakkas 1934. aastal. Warsti pärast jeda ta wõis juba oma kontosse kirjutada rea hiilgawaid wõite. Joe Louis hakkas pokfiga energilistelt tegutjema siis, kui ta oli junnitund asendama üht treenerit asjaarmastajat. Minnes üle elukutseliste ridadeesse, jattwustas ta esimese wõidu Jack Craceni üle. Sellel wõitlusef ta teenis 50 dollarit. Müüfjel wõitlusef ta teenis aga hiigelsumma, kuna kogu wõitluse fissetulek oli 1 miljon dollarit.

Schmeling teatas, et waatamata raskele kaotusele ta jattab pokfiga karjääri.

Räesolewa aasta septembris kohtab Louis Max Baer'iga.

Pärast neegri wõidu teadaandmist puhlesid rõõmuwalgusef kogu ühendriikide neegrite keskel. Paljudes kohtades murruifid need rõõmupidustused meikfuteks lõõminguteks, kus politseif pidi wahetle astuma. Etelendi neegrite linnaosas fulges märatfetu ja juubeldaw rahwas tawawalt liiklemise ja politseif oli junnitund korra jatlule seadmiseks pifargaafi tarwitama. Ehifagor purustafid rõõmuft hullunud neegrid tänawaf autode ja trammiwagunite afnallaaje ja fiftufid wälja laternaposte.

See on Ameerika...

Pika raske haiguse järele lahkus igawesele unele meie ainus tütre

Johanna Kremer

sünd. 27. X 1921., surm. 1. VII 1938.

Kurbuses leinawad wanemad ja omaksed

Matmine 3. juulil s. a. päale lõunat

Meie südamlkem kaastunne proua ja härra Kremer'ile nende kalli tütre

Johanna Kremer'i

surma puhul.

Äriteenijad

„Rahwaaed“

Laup., 2. ja pühap., 3. juulil 1938. a.

Walssideõhtud

Wõisiku walla end. magasiaida

müürikiwide klompimise tööd

on wälja anda. Lõhemaid teateid saab Wallawaltsusest igal pöewal.

Wõisiku Wallawaltsus.

Wiljandi Maanaiste Selts korraldab

ekskursiooni Põhjarannikule

Wäljutakse Wiljandist laupäewal, 9. juulil s. a. kell 6 homm. Põlluseltsi hoowist. Ekskursioon kestab kolm päewa. Ekskursioonist osawõtjaid palutakse üles anda ühispanka proua Kaarmäele, sõiduraha tasumiseks. Sõiduhind Kr. 8.—. Ülesandmine kestab kuni 5. juulini s. a.

Mõda suuremal arwul

likerberi-mariu

Teateid saab Sakala Partisanide Pataljoni staabit Tallinna tdn. 16 tööpäewadel kella 800—1500 Majandusülem.

Üksik, iseseisew, kindlas teenistuses keskeas noormees meeleldi

tutwuks

keskeas daamiga, keda humitab kauplus. Wastused selle lehe tal. „Tõsidus 14“ all.

Raadio

Laupäewal, 2. juulil.

Tõltsikoja pääsetretär Jümar Rebane: ühislepimgub. 19.20 Ja homme on pühapäew — heliplaate. 20.40 päewaundifed. 21 õige aeg. Teated. Saatefawa ülewaahe. 21.10 wana tantjumuufikat. 21.50 lõbusat lugemist ja muufikat laupäewa õhtuks. 22.55 õige aeg. Päewaundifed ja fporbiteated. 23.15 tantjumuufika „Gloria“ — Kurt Strobelt orkester.

Pühapäewal, 3. juulil.

Tallinn, Türi ja Tartu. 8.00 äratusmäng. Wõimlemine. 8.20 prof. dr. agr. Leo Rinne: Geliwija heinakultuuri rajamist uudisfööl. 8.40 põllumajanduslikud teated. 8.45 hommikufontferti. (Heliplaadid). 9.55 Tallinn ja Türi: Jumalateenistus Jaani kirikust. Spt. M. Koolmeister. 10.00 Tartu: Jumalateenistus Maarja kirikust. Spt. M. Wooremaa. 12.00 de Jalla helindeid (Heliplaadid). 12.45 Männud laia maailma. 13.10—14.00 lõunamuufika. (Heliplaadid). 18.55 teated ja reflaam. 19.00 lõbusaid helifid flaweril. (Heliplaadid). 19.40 P. Härm: Soome fufufil Meifiteste. 20.00 wana tantjumuufikat (helipl.) 20.30 „Kui Tajaia Wilf tiifited pödes“, S. Koro-tamo humoreff kogust „Raoma jutujahwatused“. Loeb M. Tarmo. 21.05 muufika pühapäewa-õhtuks. 22.10 tantjumuufika „Estonia“ fufwafaf — J. Pori orkester. 22.55 õige aeg. Päewaundifed ja fporbiteated.

Õsmaspäewal, 4. juulil.

Tallinn, Türi ja Tartu. 7.00 äratusmäng. Wõimlemine. 7.20 päewaundifed. 7.25 hommikufontferti (heliplaadidelt). 8.15 hommikupalwus Jaani kirikust — fand. mag. E. Raanjalu. 8.35 Tallinn ja Türi: Turuteated. 18.55 teated ja reflaam. 19.00 Auberi ja Adami awamänge (Heliplaadid). 19.40 arhiwaar E. Mark: Mäiaprot-festidest Cestis. 20.00 muufika kohwikust „Harju“. 20.40 päewaundifed. 21.00 õige aeg. Teated. 21.10 bafis P. Robefon efitfend (heliplaadid). 21.30 Türi: Perenaistele. Tallinn ja Tartu: heliplaate. 21.50 ooperimuufika (heliplaadid). 22.55 õige aeg. Päewaundifed ja fporbiteated.

Teifipäewal, 5. juulil.

Tallinn, Türi ja Tartu. 7.00 äratusmäng. Wõimlemine. 7.20 päewaundifed. 7.25 hommikufontferti (heliplaadid). 8.15 hommikupalwus Jaani kirikust — õp. S. Karm. 8.35 perenaistele. 8.40 turuteated. 18.55 teated ja reflaam. 19.00 mandoliinimuufika. Kirilõwpi mandoliinist. kwin-tet. 19.40 terwisfoidlif loeng. 20.00 Jmre Kalmi helindeid wallas (heliplaadid). 20.40 päewaundifed. 21.00 õige aeg. Teated. 21.08 wiitufiffoofid (heliplaadid). 21.30 mag. Elwi Keif-füla: Hispaania ajaloolifit fuurfufufid. 21.50 Gorfjo-trio mängib. 22.55 õige aeg. Päewaundifed ja fporbiteated. 23.00—23.10 esperanto-keelne nädalafroonifa.

Keffnädalaf, 6. juulil.

Tallinn, Türi ja Tartu. 7.00 äratusmäng. Wõimlemine. 7.20 päewaundifed. 7.25 hommikufontferti (heliplaadid). 8.15 hommikupalwus Jaani kirikust — õp. S. Karm. 8.35 perenaistele. 8.40 turuteated. 18.55 teated ja reflaam. 19.00 D. Saavel: Menesfjaafi ajastu naine. 1920 fuf-lastafit Eric Coates'i juurde (heliplaate). 20.00 „Lõbusad wellef“ mängiwad wanu tantfufufufid. 20.40 päewaundifed. 21.00 õige aeg. Teated. Saatefawa ülewaahe. 21.10 kohwikumuufika „Kul-tafetf“ 21.50 lõbus laupäewa-õhtu. Kirew fona-lis-muufikaline fawa. Raastegew S. Laur. 22.55 õige aeg. Päewaundifed ja fporbiteated. 23.15—24.00 tantjumuufika „Gloria“ — R. Strobelt orkester.

Lühidalt uuemat

Franco ei anna välja Eesti laevu

Umber pool aastat tagasi Franco sõjalaevad võtsid avamerel enne Gibraltarit kinni kaks Eesti aurikut „Jussi“ ja „Bomaroni“. Mõlemad laevad viidi sõjalaagina Maroko sadamasse Ceutasse. Neil oli pääl sõelaadung, mida pidid viima Inglismaalt valitsusvägede kaks olemasoleva Hispaania sadamatesse.

Soolimata sellest, et laevast ei leitud mingit sõjalist karva Franco võimud ei annud wabaks laevu ega ka laevade meeskondi, kuigi Inglise välisministrium feda nõudis. Mõned nädalat päälle francolaste tütte langemist sai Ceutas surma teadmatul põhjusel üks wangistatud Eesti meremees. Kuna nüüd ka laevastanidub nõud- sibi kategooriliselt meremeeste wabastamist Franco- Hispaania sinifelt esindajalt, siis lastigi mereme- heb päälle piffa wihtutamist wabaks, kuna lae- wad jäid endiselt francolaste wõimusesse.

Laevade omanikud on hiljem eistanud Franco wõimude ettepanekuid laevade tagasihaami- seks. Neile ettepanekutele pole aga saanud mingit wastust. Arwatawasti laevad ei wiibigi enam Ceuta sadamast, waid francolased on need rafen- danud oma teenistusse. Mõlemad laevad on Ing- lise Flotidist finkistatud üsna tõrgelt sõjaolude wasta. Inglased teelwudwudwudwudwudwudwud- tusummat wälja maksma, fejt wõib olla fran- colased ehk annawad laevad wiimaks fiiski tagasi.

Saksamaa maksab Austria võlgu

London, 2. juulil:

Barantsler fir John Simon teatas alam- lojast, et Saksamaa-Inglismaa rahandus- ja majanduslääträäkimised lõppe- fidult. Saksamaa walitus on lubanud tasuda summa, mille Inglismaa pidi wälja maksma Austria laenu- de tagajäre. Ühtlasi Saksamaa on lubanud jätta protfenditeenistust neilt Austria laenu- paberitelt, mis kuni 1. juulini oli inglase omadustel.

Üks väik surmas 156 lammast

Brahja, 2. juulil:

Karpatides, Jawari mäel fõi wälk loopasie. Kuhu wihamarju oli läinud suur lambakari lamburitega. Wälk surmas 156 lammast. Lambu- rid pääsesid fõil terwelt.

Poola kindralstaabi ülem lahkus

Elle kell 6.20 p. l. lahkus Eesti Poola kind- ralstaabi ülem kindral W. Stachewicz, fõites Tallinnast otsekohe Warszawi. Jaama oli üles kwiistatud aumpanni. Enne lahtumist andis tü- laline ajakirjanikele jutunamiste „Kuld sõdis“, kus ta muusfas mainis, et wiib Eesti laa- fõige paremad muljed.

USA ehitab veel sõjalennukeid

Washington, 2. juulil:

Sõjapartemangu walitus otustas weel tellida 98 uut sõjalennukit, milliste ehitamine nõuab kulu 14 miljoni dollari. Läinud aruande- aasta jooksul (ühendriigis arwatakse aruande- aastat 1. juulist teise aasta 1. juulini) on ühise tellitud 588 lennukit. Ühendriigi sõjaparte- mangu walitus on deklareerinud, et ühendriigid arendawad oma lennuwäe nii arwataks, et sellest kujuneb maailma fõigiwõimiam õhuarmee. Esi- mefe liini sõjalennukeid on praegu ühendriigil 2320.

Tokios alaneb yesi

Tokio, 2. juulil:

Tänu ilufatele ilmadele hakkab elu Tokios muutuma normaalsemaks. Sõjawäe lennuwäli on aga endiselt weel weel all. Samuti magawad iffa weel paljud perefonnad majade fatustel. Nii fõõfifid wiimafel fõil lageda taewa all fatustel üle 10.000 perefonna.

Tartu linnale lubati laenu

Majandusministrium teatas ametlikult Tartu linnawalitusele, et rahwamajanduse pa- randamise fondist on linnale määratud odawa- protfendilist laenu eeletriliinide ehitamiseks üli- lalt fõigewale ja Otepäälle. Laenu suurus on 100.000 krooni.

Õnnetus Uue-Põltsamaa rajooni konstaablila

Reedel lõuna ajal tufkas Põltsamaa linna piires Tartu maanteel Uue-Põltsamaa rajooni konstaabel Alfred Kaarsoo nii õnnetult mootor- rattalt, et murdis parema jala pindlun. Rõsti arwates on wigastus raske. Kukkumine oli tingi- tud sellest, et konstaabli palitu fõlm oli jäänud tagumise rattat wahlele.

Viimased noteeringud

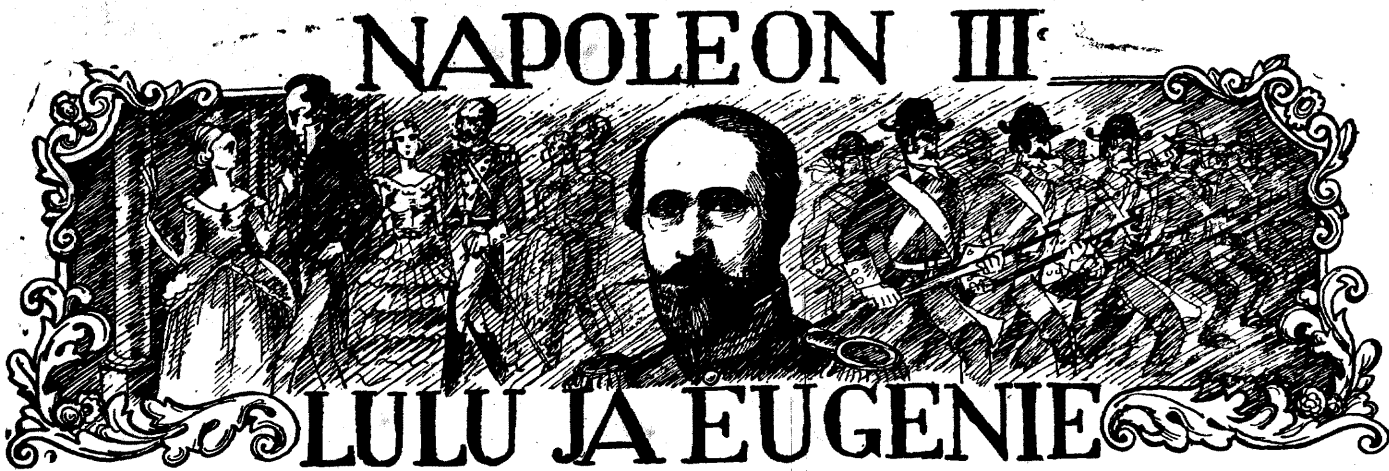
Peetoniigade hindadeks on noteeritud 4. juu- list kuni 10. juulini 1. joridil 87—78 senti filo, 2. joridil 82—74 senti filo, 3. ja 4. jorid fõhta malfawad fõteturu hinnad.

Elusfiigade hindadeks noteeriti: 100—120 kg raskujed 60 f. eluskaalu kg, 121—160 kg rasku- jed 64 f. eluskaalu kg, 161 ja raskemad 60 f. eluskaalu kg.

Lirahindade noteerimise komissiooni fõototetud 1. juulil noteeriti liina ja katu fõotuosid hindadeks sentides ühe kg eest fõot fõotuosid ladu, riiflit- tude standard fõotide alusel:

	Petteri- Wõru	Muijal Eestiis
82	101	99
83	92	90
84	83	81
85	74	72
86	65	63
87	56	54

Tatutud 1. jorid 63, 2. jorid 53, 3. jorid 43 ja ehitustatut 15—20 senti kg. Tendents wainne.

81

Sünge Plon-Plon.

Keisri rõõm oli nii suur, et ta tupp- a tormates suudles igatühte, kes talle teele ette jäi. Kui ta niiviisi oli suudelnud viit isikut, peatus ta ja hüüdis: — Ma ei või ju ometi kogu Prantsusmaad suudelda!

Kell pool neli oli kogu Tuileris' loss õnnest tulvil — väljaarvatud Plon-Plon. Tema polnud nüüd enam troonipärija.

— See on waid arusaamatus, tähendas ta kuival.

Kõrgema keisrikoja liikmena pidi ta viibima ametliku tunnistajana sündimise juures. Ülbelt silmitses ta läbi monokli kan- natuste käes visklevat Eugeniet. Kui mi- nister Fould ja Baroche tõid talle sünni- akti allakirjutamiseks, saatis ta mõlemad sama ülbelt tagasi. Kõnelused ei avitanud. Keiserlik perekond oli häiritud — Plon- Ploni käitumine oli ennekuulmatu. Ja pää- legi vajati kohe sünnitunnistusele kinnitust.

Viimaks astus otsustavalt välja print- sess Mathilde, kelle kannatus katkes. Ta läks tulivihaselt Plon-Ploni juure ja kä- ratas:

— Mina olen siin juba olnud kaks- kümmendseitse tundi, ilma, et oleksin saa- nud silma kinni. Kas tahad siis nüüd sina oma rumala jonniga meid edasi piinata? Mis kasu sul sellest on, kui sa alla ei kir- juta? Ega's sa sellepärast ikkagi troonipä- rijaks edasi jää, teed ainult endale ja kogu Prantsusmaale skandaali välismaa ees!

Plon-Plon kirjutas siis lõpuks ometi sünniaktile alla. Viis tundi pidid veel keis- rikoja liikmed olema ärevil Plon-Ploni ise- meelikuse pärast. Keiserlikku printsi ei kannatanud aga Plon-Plon kunagi; aas- taid hiljemini tuuseldas ta väikese printsi nii toorelt läbi, et poisike valjult hakkas nutma.

4000 ristilast.

Vana adjutant, kes juba Rooma kun- ninga (Reichstadi hertsogi) sündimisel oli juhatanud saluteerimist kahuritest, tegi seekord kena nalja. Komme oli säärane, et printsessi sündimisel lasti 21 aupauku, printsi sündimisel 22. Adjutant laskis ühepikkuste wahede järele tulistada 21 pauku, tegi siis väikese pausi ning pörutas sellejärele isiklikult 22. paugul!

Rõõm, mis haaras kogu Pariisi, on kir- jeldamatu. Akendest lehvitati lippe, laste- karjad valgusid Tuileries'desse, et vaadata „Prince impériali“, müüdi punaseid õhu- pallikesi, mis tähistasid printsi sündimist. Pariisi taevaalune oli kirju neist punastest pallikestest.

Ei saa öelda, et Mathildegi alul oleks eriti soojalt suhtunud väikesesse Lulusse. Kui ta aga hiljemini nägi, millise karmu- sega ema kasvatas oma poega, hakkas ta

Raske õnnetus Abjas

Reede hommikul jäi Abja asunduses mõisa endise kaaskoja lammutamisel kiviambal alla kurtuunim Johan Savi, 23 aastat wana. Pääle esmaabi andmist toimetati ta rawimisele Wi- jandi haiglas. Temal oli murdunud puusalu ja parem reieluu, taanud raste fõiemile põrutuse ja haawa pea fõgu kehale. Rastete wigastuste tõttu furi haiglas reede õhtul.

Johan Savi oli reede hommikul asunud oma wenna Oskariaga nende asundustoha trundil ai- wana end. kaalutoja lammutamisele. Kella taheti- paiku hommikul fangutas tema kiviambal alt fiwe, et sammast ümber liikata. Ootamatult aga wajas sammast temale pääle, matted noormehe enese alla. Wend Oskar, kes töötas wahel eemal, märkas küll jamba wajumist ja hüüdis tummar- gil töötawale wennale, et see taugeneks jamba juurest. Kurtummana aga wiimane hüüdi ei kuulnud.

Esivõistluste põnevaim mäng

Tallinnas peeti jaglpaali liiduklassi esivõis- tuste fõõfifis wõistlus „Estonia“ ja „Eeta“ wahel. Kuna mõlemad meeskonnad olid tabeli eesotfas, siis oodati feda mängu suure huwiga. Wõistlus oligi piinewam ja tafawägisem, wida Tallinnas oma meeskondade wahel nähtud, „Estonia“ wõi- tis „Eeta“ 2:1 (1:0) ja afus tabelis juhtima. „Eeta“ on teifel kohal.

last armastama ja sõnas: — Kolm meist armastavad teda, kaks südamest ja kolmas kohusetundest.

Lulu sünnipäeval hakkasid keisrinna ja keiser isiklikult vaderiteks kõigile las- tele üle Prantsusmaa, kes olid sündinud samal päeval, kui Lulu. Neid lapsi oli 4000: Tütarlapsed ristiti kõik Eugenieks ja poisilapsed Napoleoniks. Need lapsed olid edaspidi ka sõjaväeteenistusest wabad — eriline soodustus keiserlikele ristilastele.

Lapsehoidjaks palgati kolm Krimmi sõjas langenud sõduri leske, kes korda- mööda käisid lapsevankrit ajamas. Ras- kem oli toime tulla kahe ammega: kumbki neist soovis last üksinda toita.

Napoleon oli sel ajal oma õnne tipul. Oli ju tal nüüd korraga wõit Krimmi sõjas, rahu riigis ja järeltulija hällis.

Prantsusmaa kasu Krimmi sõjast.

Preisimaad alul ei lastud Pariisi kong- ressi lähedale. Kuid 16. märtsil kutsuti Preisimaa esindaja von Manteuffel siiski Pariisi kongressi laua äärde, kusjuures Napoleon III üliwiisakalt wabandas, et kutse saadetud nii hilja. Sellest wiisaku- sest oli kuningas Friedrich Wilhelm seda- võrd liigutatud, et saatis pika iskliku kirja Napoleon III-le.

Sama kummaline, nagu oli Krimmi sõja puhkemine, sama kummaline oli ka rahu- leping. Igal juhul Napoleon III ei kasu- tanud sugugi oma wõitu Krimmis, sest Ve- nemaalt ei wõetud peaaegu mitte midagi. Rourqueney oli igatahes rahulepingute tingimustest sedavõrd üllatunud, et hüi- dis: — Kui seda rahulepingut lugeda, siis ei saa küll keegi aru, kes on wõitja pool, kes wõidetud pool.

Ja Sevastopoli väljadel lavastas Vene kindral Lüders oma eilsetele waenlastele oivalise suurparaadi. Ning vastased omlt- poolt andsid vastuvõrusetenduse ratsa- mängude näol, mille lõpul oli ka paraad. Ning venelaste mitmesugustest napsudest ja uhketest piduladadest kuuldi kõnelusi kogu Euroopas.

Mis kasu oli siis Prantsusmaale õieti Krimmi sõjast, mis lavastati ometi nii ras- ketes oludes? Majanduslikku kasu polnud Prantsusmaal mingisugust. Küll aga tõen- das Napoleon sellega, et ta on Euroopas üks võimsamaid walitsejaid ning et teised rahvused peavad temaga tõsiselt arves- tama igal juhul. Täiesti õigelt waidab de la Corce: — Kuni Krimmi sõjani oli Prant- susmaa tugevus Napoleon III ajal väga umbmääraselt defineeritav. Sõja ajal aga näitas Prantsusmaa, et ta on endiselt vah- va ning sõjaliselt tugev. Napoleon III aga kindlustas oma dünastia alusmüüre.

„UUS TALU“ NR. 6

on tänase lehega kaasas kõigile neile lugejatele, kellel leht tellitud kuue kuu ja pikema aja päälle 4 korda nädalas „Uue Taluga“.

Karjapoiste kullaleid

Wirumaal, Wiru-Petri wallas leidsid karja- poisd Andres Oja talu karjamaalt weneaegseid kuldrahafid. Leiufoht afus mõned kilomeetriid Narwa-Jõelinn Narwa poole. Karjapoisid fõne- leidsid wahel mõne üffiku kuldraha leiufi, millest nad päällegi afu olewat kaotanud. Arwatawasti aga karjapoisid leidsid fiiski raha suuremal määral. Leiu afatnif afus fõlgitama Narwa kriminaal- politseil.

Talunif Andres Oja, kelle talu karjamaalt rahad leiti tunti haruldase ihuustoiina. Ta wedas fõgu oma põllu- ja karjajadufed Narwa-Jõesun turule. Rahwa jutu järele olund tal raha täis fureid pletif kompweifipurgid. Tema armsamaf ajawitets olund igal hommikul oma raha üle fõgeda. Kui palju tal tegelikult warandufi oli feda ei teandnud tema naine ega pojad. Naine olewat ka paari fõrral leidnud oma mehe poolt maafe peibetud raha.

Uued pilved.

Aga juba ilmus ka oma „Mefisto“ sel- lele kongressile, mis otsekohe kippus tu- mestama Napoleoni särama nühitud kilpi. See oli Cacour, Itaalia esindaja, kes kogu aja oli istunud vaikides. Seda rahutum olukord walitses aga tema kodumaa kulis- sidetagues. Cavour leidis, et 28 Krimmi sõjas langenud itaallase pärast on ka Itaa- lial õigus kaasa rääkida wõidukasutamise küsimuses ja see wäljakutse leidis osa Ing- lismaa riigimeeste poolt toetust — nii kummaline, kui see ka pole. Olid ju ingla- sed prantslaste südamehilitased Sevastopoli all ja walitses Prantsuse ja Inglismaa walit- sewate kodade wahel sel ajal haruldaselt soe sõprus. Kuid Itaalia ei wõinud lahkel käel pooldada Prantsusmaa wägewuse kas- wamist otse tema ukse ees ja kainemad ning kaugeleägelikumad riigimehed Inglismaal samuti arvasid, et Prantsusmaa wägewust ei wõi lasta kasvada ülepea. Suure Napo- leoni õppetund oli kõigil alles meeles ja Krimmi sõja lõppemise järele oli Napo- leon III oma suure eelkäija jälgedes: Prant- susmaa oli teel uuele tõusule.

Aga Napoleon III ise? — See lamas tol korral unetud ööd läbi voodis, unista- des kaunist Castiglione krahvinnast, kelle Cavour isamaa huvides saatis wõrgutama Prantsusmaa keisrit...

Vastasrindlus ja atentaadid.

Igal asjal on kaks külge. Samal ajal, kui Napoleon III wägewus kasvas ning temaga kõikjal hakati tõsisemalt arves- tama, samal ajal suurenes ka teatavates ringkondades viha tema vastu. Need ring- konnad olid endised wabariiklased, kes jäid Prantsusmaale elama ning kes ei kannata- nud põrmugi dünastia kindlamaks muutu- mist. Ja seda viha ei olnud mitte ainult Pariisis, waid ka Londonis, kuhu olid põ- genenud Prantsusmaalt paljud wabariik- lased ja liberaalid. Ning ka Belgias oli neid. Nende ringkondade eesotsas seisis juba eestpoolt tuttav — läheme nüüd kord jälle tema juure tagasi — Victor Hugo. Alul oli ta põgenenud Brüsselis, kus aval- das oma äärmiselt terava raamatu „Napo- leon Väike“. Kuna Belgia kartis sekeldusi suure Prantsusmaaga, siis pidi Victor Hugo Brüsselist lahkuma ja poetas end Inglismaale, kus alul jäi peatuma väikesele kanalisarele Jerseyle.

Aga mitte ainult kirjanduslikus sõnas ja kirjas ei tungitud kallale Prantsuse wabariigi mõrvarile, nagu nimetati Napo- leon III-dat. Kevadel 1853 kohtame esi- mest katset paljude Napoleon III vastu ettevõetud atentaatide ja rünnakute sar- jas. Selleks olid vandeseltslased muretse- nud Koomilisse Ooperisse pomme gaasi- torude wahle. Sääli pidi siis Napoleon III kindlasti õhku lendama: pomme oli tervelt 26, nagu hiljemini vangistatud vandeselts- lased paljastasid. Teine katse, mille orga- niseerimine jällegi leidis juhtimist kuskilt Inglismaa poolsest kandist, paljastati sa- muti õigeaegselt politsei poolt. Üheksal vandeseltslasel leiti taskust pistodasid ja revolvreid. Kolmas katse oli põrgumasina asetamine raudteeroobaste wahle Calais' ja Tournai wahel aastal 1854. Sellele järg- nes Pianoris' atetaat aastal 1855; Pianoris' laskis Champs-Elysées kaks kuuli Napo- leon III-le, kuid sai ise surma: ta tabati ja wiidi giljottiini alla. Keiser pääses ilma pisemagi wigastusega. Ja neli kuud hilje- mini katsetas samasugusel wiisil jällegi üks waene narr. Pärast Pianoris' atentaadikat- set juba politseiwõimud arvasid ette, et sääraseid katseid tuleb veel, sest ega's sääraseid hulljulgeid mehi wabariiklaste seas olnud ainult üks. Nii järgnesidki 1957. aastal Komplotti atentaadikatsed ja aasta hiljemini oli selles suhtes päevakan- gelaseks Orsini. (Järgneb.).